

1. დასახელება: „ახაშენი“

2. დამატებითი აღნიშვნები

3. ტიპი, ფერი და ძირითადი მოთხოვნები

„ახაშენი“ წითელი, ბუნებრივად ნახევრად ტკბილი ღვინოა, რომელიც უნდა აკმაყოფილებდეს შემდეგ მოთხოვნებს:

- ფერი - მუქი წითელი;
- არომატი და გემო - უზადო, ჰარმონიული, ხავერდოვანი, დახვეწილი, სასიამოვნო სიტკბოთი, კარგად გამოხატული ხილის ტონებით, საფერავის ჯიშის ამ ადგილისთვის დამახასიათებელი არომატითა და გემოთი;
- ფაქტობრივი მოცულობითი სპირტემცველობა არ უნდა იყოს 10,5 %-ზე ნაკლები;
- დაყვანილი ექსტრაქტის მასის კონცენტრაცია არ უნდა იყოს 22 გ/ლ-ზე ნაკლები;
- შაქრიანობა უნდა იყოს 18-დან 45-მდე გ/ლ;
- ტიტრული მჟავიანობა არ უნდა იყოს 5 გ/ლ-ზე ნაკლები;
- სხვა მახასიათებლები უნდა შეესაბამებოდეს საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებს.

4. წარმოების გეოგრაფიული არეალი და ზონები

ახაშენის მიკროზონა მდებარეობს შიდა კახეთში, მდ. ალაზნის შუა წელში, ჩრდილო განედის 41°48 და აღმოსავლეთ გრძედის 45°44 კოორდინატებზე, განედური მიმართულების მქონე ალაზნის მარჯვენა შენაკადების - ჭერმისხევსა და ვეძირულას შორის.

ახაშენის მიკროზონა მოიცავს ცივ-გომბორის ქედის ტყისპირა კალთების გაგრძელებას ალაზნის არხამდე. მიკროზონა მოიცავს სოფლების: ზეგანის, ახაშენისა და ჩუმლაყის ტერიტორიების შუა და ზედა ნაწილს, ფაფრის მინდვრების მასივის ჩათვლით.

5. ვაზის ჯიშები

ღვინო „ახაშენი“ უნდა დამზადდეს ახაშენის მიკროზონაში მოწეული საფერავის და/ან საფერავი ბუდეშურისებრის ჯიშის ყურძნიდან.

6. ვენახის გაშენება, სხვლა-ფორმირება და მოვლა

- ახაშენის მიკროზონაში, ღვინო „ახაშენისთვის“ განკუთვნილი სამეწარმეო ვენახები გაშენებული უნდა იყოს 350–700 მეტრის სიმაღლეზე ზღვის დონიდან.
- ვენახის რიგთაშორის მანძილი შეიძლება იყოს 1-დან –3 მეტრამდე.
- ვაზთაშორის მანძილი რიგში 0,8–1,5 მეტრი.
- შტამბის სიმაღლე – 60–90 სმ.
- სხვლის ფორმა – ცალმხრივი ან ორმხრივი ქართული, ან თავისუფალი.

ვაზის გაშენება, მისი გასხვლა – ფორმირება და დაცვა მავნებლებისა და დაავადებებისაგან, აგრეთვე, ნიადაგის დამუშავება, მისი განაყოფიერება და სხვა ოპერაციები ხორციელდება ყურძნის მწარმოებლის მიერ შერჩეული აგროტექნიკური ღონისძიებების შესაბამისად.

7. ყურძნის სიმწიფე, რთველი, ტრანსპორტირება

- „ახაშენი“ მზადდება მხოლოდ მწიფე ყურძნისაგან. ყურძნის შაქრიანობა კრეფის დროს უნდა იყოს არანაკლებ 22%.
- ყურძნის ტრანსპორტირება დასაშვებია მხოლოდ ხის ან პლასტმასის ყუთებით, უჟანგი ფოლადისაგან დამზადებული ან სპეციალური საღებავით შეღებილი ძარებით.
- დაუშვებელია ყურძნის ტრანსპორტირებისას პოლიეთილენის პარკების და/ან ტომრების გამოყენება. ტრანსპორტირებისას ყურძენი მაქსიმალურად უნდა იყოს დაცული შესაძლო დაბინძურებისაგან.

8. ყურძნის მოსავალი და ღვინის გამოსავალი

ყურძნის მოსავალი 1 ჰექტარ ვენახზე არ უნდა აღემატებოდეს 10 ტონას.

ღვინის გამოსავალი არ უნდა აღემატებოდეს:

- 650 ლიტრს – ერთ ტონა ყურძნიდან;
- 6500 ლიტრს – ერთი ჰა ვენახიდან.

9. ყურძნის გადამუშავება, ღვინის დამზადება და ჩამოსხმა

„ახაშენის“ წარმოებისათვის განკუთვნილი ყურძენი მოწეული უნდა იყოს ახაშენის მიკროზონაში გაშენებული ვენახებიდან. ამასთან, დასაშვებია 15%-მდე საფერავის ჯიშის იმ ყურძნის გამოყენებაც, რომელიც მოწეულია ახაშენის მიკროზონის გარეთ, მაგრამ კახეთის მევენახეობის ზონის ფარგლებში.

ყურძნის გადამუშავება და ღვინის დამზადება დასაშვებია მხოლოდ კახეთის ზონის ფარგლებში, ხოლო ბოთლებში ჩამოსხმა – კახეთის ზონის ფარგლებს გარეთაც, მხოლოდ საქართველოს ტერიტორიაზე.

ამასთან, ყურძნის გატანა ახაშენის მიკროზონიდან გადასამუშავებლად და ღვინის გატანა კახეთის მევენახეობის ზონიდან ჩამოსასხმელად დასაშვებია მხოლოდ მკაცრი აღრიცხვისა და კონტროლის პირობებში. „ახაშენი“ მზადდება დურდოს არასრული ალკოჰოლური დუდილის გზით.

„ახაშენის“ წარმოებისას დასაშვებია მხოლოდ იმ ოპერაციების, მასალებისა და ნივთიერებების გამოყენება, რომლებიც ნებადართულია საქართველოს კანონმდებლობით. სამომხმარებლო ბაზარზე „ახაშენის“ გატანა დასაშვებია მხოლოდ სამომხმარებლო ჭურჭელში დაფასოებული სახით.

10. კავშირი ღვინის განსაკუთრებულ ხარისხს, რეპუტაციასა და გეოგრაფიულ ადგილს შორის

კლიმატი. მიკროზონაში ამინდის ფორმირებას განაპირობებს სუბტროპიკულ და ზომიერ განედებში განვითარებული აღმოსავლეთიდან და დასავლეთიდან გადმონაცვლებული ატმოსფერული პროცესები. მიკროზონაში კლიმატი ზომიერად ნოტიოა, ცხელი ზაფხულითა და ზომიერად ცივი ზამთრით. დიდი მნიშვნელობა აქვს მდ. ალაზნის ხეობის მიმართულებას. ხეობაში, კახეთის კავკასიონის მყინვარებით დაფარული მაღალი მწვერვალებიდან დაშვებული ცივი ჰაერის მასები ჩრდილო-დასავლეთიდან სამხრეთ-აღმოსავლეთისაკენ გადაადგილდება ცივ-გომბორის ქედის ჩრდილო-დასავლეთ დაქანების მთისწინებზე და გავაკებებზე მდებარე ფართობზე.

მიკროზონაში ყურძნის მარცვლების ფორმირებისა (ივნისის მეორე ნახევარი, ივლისი და აგვისტოს პირველი ნახევარი) და სიმწიფის პერიოდში (აგვისტოს მეორე ნახევრიდან სექტემბრის ბოლომდე) ცის თალის მოწმენდილობა შესაბამისად 16 და 8 დღეს უდრის. აღნიშნულ პერიოდებში უმზეო დღეთა რიცხვი 3-ს და 1-ს არ აღემატება.

ახაშენის მიკროზონაში მზის ნათების წლიური ხანგრძლივობა 2150-2200 საათის საზღვრებში მერყეობს. სავეგეტაციო პერიოდში მზე 1600 საათის განმავლობაში ანათებს. მზის ჯამური რადიაცია მდ. ალაზნის მარჯვენა მხარეში, ახაშენის მიკროზონაში მეტია, ვიდრე მარცხენა სანაპიროზე, რასაც ცის თალის ნაკლები მოღრუბლულობა იწვევს. ახაშენში ჯამური რადიაციის წლიური მნიშვნელობა 130 კკალ/სმ²-ზე მაღალი არ არის, სავეგეტაციო პერიოდში კი 95–100 კკალ/სმ² საზღვრებშია. პირდაპირი რადიაცია ჰორიზონტალურ ზედაპირზე წლიურად 75 კკალ/სმ²-ია, ხოლო გაბნეული – 54 კკალ/სმ².

ალუვიური კარბონატული ნიადაგის სიღრმის ტემპერატურული იზოპლეტების ანალიზიდან გამომდინარე, 5-50 სმ სიღრმის ფენაში, ტემპერატურის 10°C-ზე ზევით მდგრადი გადასვლა საშუალოდ აპრილის პირველ დეკადაში ხდება. შედარებით ღრმა (50–100 სმ) ფენაში ეს ვადა აპრილის შუა რიცხვებისაკენ გადაინაცვლებს.

ფესვთა სისტემის გააქტიურება მაისის შუა რიცხვებიდან იწყება, როცა 10-120 სმ-ის სიღრმის ფენაში ნიადაგის ტემპერატურა 15°C-ზე მაღალი ხდება. ივნისის შუა რიცხვებიდან სექტემბრის ბოლომდე სამ თვეზე მეტი ხნის განმავლობაში, 70 სმ-მდე სიღრმის ფენაში, ნიადაგის ტემპერატურა 20°C-ზე მაღალია, ხოლო ივლისის შუა რიცხვებიდან აგვისტოს დასასრულამდე, 40 სმ-მდე სიღრმის ფენაში, ტემპერატურა 24°C-ს აღწევს.

მიკროზონაში ჰაერის საშუალო წლიური ტემპერატურა 12,5°C-ია. ყველაზე თბილი თვეების (ივლისი, აგვისტო) 23,7 23,5°C ყველაზე ცივი თვისა (იანვარი) კი +1,1°C-ია. მრავალწლიური მონაცემებიდან გამომდინარე, ჰაერის წლიური აბსოლუტური მინიმალური ტემპერატურებიდან საშუალო მინუს 10-11°C, აბსოლუტური მაქსიმუმებიდან საშუალო 35°C, ხოლო ექსტრემალური ტემპერატურები 23 და + 38°C უდრის.

მიკროზონაში შემოდგომის ყინვები ნოემბრის დასასრულს (27.XI-დან) იწყება. ბოლო ყინვები საშუალოდ 24.III-დან წყდება. ათ წელიწადში ერთხელ წაყინვები აპრილის შუა რიცხვებამდე არის მოსალოდნელი.

ახაშენის მიკროზონაში 450 მ სიმაღლეზე აქტიურ ტემპერატურათა ჯამი 3950°C-ს შეადგენს, ხოლო 620 მ სიმაღლეზე – 3700°C. 450 მ სიმაღლეზე ჰაერის ტემპერატურის 100C-ზე ზევით მდგრადი გადასვლა 5.IV-დან ხდება. ტემპერატურის 10°C-ზე ქვევით დაცემა კი 4.XI-დან აღინიშნება.

ატმოსფერული ნალექების წლიური ჯამი ახაშენის მიკროზონაში 860 მმ, ხოლო სავეგეტაციო პერიოდში 637 მმ უდრის. ნაყოფის ფორმირების პერიოდში მოდის 250 მმ ნალექი. ჰაერის შეფარდებითი სინოტივის წლიური მნიშვნელობა 71% უდრის. ჰაერის ტენით გაჯერება ყველაზე ნაკლებია ივლისში (63%) და აგვისტოში (60%), შედარებით მეტია შემოდგომის დასასრულს (78%) და ზამთარში (76-75%).

წლის თბილ პერიოდში სექციან დღეთა განმეორება ალაზნის მარჯვენა სანაპიროს ჩრდილო-დასავლეთ უბნებთან (წინანდალი, თელავი) შედარებით მკვეთრად შემცირებულია. სექციან დღეთა რიცხვი წელიწადში საშუალოდ 1,6-2,1 ფარგლებშია. წლის განმავლობაში ყველაზე სექციანი მაისი (0,7 დღე) და ივნისია (0,5 დღე).

საფერავი კვირტის გაშლას აპრილის შუა რიცხვებში, ყვავილობას მაისის ბოლოს, ყურძნის სიმწიფეს აგვისტოს მეორე ნახევარში იწყებს. ყურძნის ტექნიკური მომწიფება სექტემბრის ბოლოს ხდება.

თოვლის საფარი დეკემბრის ბოლო დეკადაში (5.XII-დან) იქმნება, რომელიც მარტის შუა რიცხვებში ქრება. 74% წლებში თოვლის საფარი არამდგრადია, ზამთარში თოვლიან დღეთა რიცხვი 26-ს უდრის.

მიკროზონაში ძირითადად გაბატონებულია დასავლეთის (32%) და სამხრეთ-დასავლეთის (23%) მიმართულების ქარები. უქარო დღეები წელიწადში საშუალოდ 21%-ია. ქარის საშუალო წლიური სიჩქარე 1,4მ/წმ. ქარის სიჩქარე წლის განმავლობაში თვეების მიხედვით თითქმის თანაბარია, ძლიერ ქარიან დღეთა რიცხვი მხოლოდ 4-ს უდრის.

ნიადაგი. ტერიტორიის ძირითადი ნაწილი სამხრეთ-დასავლეთით, ჩრდილო-აღმოსავლეთისაკენ და აღმოსავლეთისაკენ სუსტად და საშუალოდ დაქანებულ ფერდობებსა და შლიეფებს წარმოადგენს, სუსტი ტალღისებური ზედაპირით, რომელიც ჩრდილო-აღმოსავლეთის მიმართულებით გავაკებაში გადადის და ემიჯნება ალაზნის პირველ ტერასას ჭერმის ხევისა და ფაფრისხევის გაყოლებით. მიკროზონის ტერიტორიაზე გამოყოფილია რენძინო-ყავისფერი ნიადაგების ორი, ალუვიური ნიადაგების ორი და დელუვიური ნიადაგის ერთი სახესხვაობა:

- რენძინო-ყავისფერი, დიდი სისქის, თიხიანი;
- რენძინო-ყავისფერი, საშუალო სისქის, ალაგ სუსტად ხირხატიანი თიხიანი და მძიმე თიხნარი;
- ალუვიური კარბონატული, დიდი სისქის, თიხნარი;
- ალუვიური კარბონატული, დიდი სისქის, ხირხატიანი, თიხნარი;
- დელუვიური კარბონატული, დიდი სისქის, თიხნარი.

პირველი ორი სახესხვაობის ნიადაგი წარმოდგენილია მიკროზონის უკიდურეს სამხრეთ - დასავლეთ ნაწილში ცივ-გომბორის მთების ჩრდილო-აღმოსავლეთ კალთებზე, კერძოდ, ახაშენის ტერიტორიაზე ფაფრის მინდვრების მასივში და ჩუმლაყის ტერიტორიის სამხრეთ - დასავლეთ ნაწილში. ხოლო მე-3 და მე-4 სახესხვაობის ნიადაგები წარმოდგენილია აღნიშნული სოფლების ცენტრალურ და ჩრდილო-აღმოსავლეთ ნაწილში მდ. ალაზნის მეორე ტერასაზე, მდინარეების ჭერმისხევის და ფაფრისხევის გაყოლებაზე, დახრილი გავაკებული რელიეფის ფორმებზე. მე-5 სახესხვაობის ნიადაგი კი ძირითადად მიკროზონის ცენტრალურ ნაწილშია წარმოდგენილი ცივ-გომბორის მთების სამხრეთ კალთების დაბოლოებაზე და რელიეფურად სუსტად დაქანებულ შლიეფებს წარმოადგენს.

პირველი სახესხვაობის ნიადაგის პროფილის სისქე 70-90 სმ-ის ფარგლებშია, ხოლო აქტიური ჰუმუსიანი ფენა 50-60 სმ-ს შეადგენს. მეორე პროფილის სისქე კი 60-90 სმ-ის ფარგლებშია, ხოლო აქტიური ჰუმუსიანი ფენა 40-50 სმ-ს შეადგენს. ხასითდება ალაგ სუსტი ხირხატიანობით. ორივე სახესხვაობის ნიადაგი განვითარებულია მაღალკარბონატულ თიხნარ-კირნარ ნაფენებზე. მე-3, მე-4 და მე-5 სახესხვაობის ნიადაგები ღრმა სისქის პროფილით ხასიათდებიან და პროფილის სისქე 1,5 მ-ს აღემატება, ხოლო აქტიური ჰუმუსიანი ფენა 50-60 სმ-ის ფარგლებშია. განვითარებული არიან ალუვიური წარმოშობის თიხნარ-კირნარ და თიხნარ-ქვიშნარ ნაფენებზე. შეფერილობით პირველი ორი სახესხვაობის ნიადაგი აქტიურ ჰუმუსიან ფენაში მუქი ყავისფერი, მოშავო შეფერილობით ხასიათდება. გარდამავალ ფენაში კი ღია ყავისფერია, მოჩალისფრო იერით, ქვევით კი ღია ჩალისფერში გადადის მოთეთრო იერით მე-3, მე-4 და მე-5 სახესხვაობის ნიადაგები კი ღია ყავისფერი შეფერილობით ხასიათდებიან და პროფილში ფერების დიფერენცირება ნაკლებად არის გამოხატული. განსხვავებით მე-4 სახესხვაობის ნიადაგი ხასიათდება ხირხატიანობით.

ლაბორატორიული ანალიზების მონაცემების მიხედვით, პირველი ორი სახესხვაობის ნიადაგები თიხიანი და მძიმე თიხნარი მექანიკური შედგენილობით ხასიათდებიან, ხოლო მე-3, მე-4 და მე-5 სახესხვაობის ნიადაგები თიხნარებს მიეკუთვნებიან. ჰუმუსის შემცველობის მიხედვით პირველი და მეორე სახესხვაობის ნიადაგები აქტიურ ფენაში საშუალო მაჩვენებლით ხასიათდებიან და ძირითადად 3,5%-ის ფარგლებშია, ქვევით კი მცირეა. მე-3, მე-4 და მე-5 სახესხვაობის ნიადაგებში კი შედარებით დაბალია და აქტიურ ფენაში ძირითადად 1,5-3,0%-ის ფარგლებში ცვალებადობს, ქვედა ფენებში კი უფრო მცირდება. ღარიბია მეტწილად ჰიდროლიზური აზოტის შემცველობით, ხსნადი ფოსფორითა და გაცვლითი კალიუმით. კარბონატებს პირველი და მეორე სახესხვაობის ნიადაგები ზედა ფენებში საშუალო რაოდენობით შეიცავს, ქვედა ფენებში კი ძალიან მაღალია და 40-50%-ს აღემატება. მე-3, მე-4 და მე-5 სახესხვაობის ნიადაგებში კი ძირითადად საშუალო რაოდენობითაა წარმოდგენილი. ნიადაგის არეს რეაქცია (pH) საშუალო მაჩვენებლით ხასიათდება და ძირითადად 7,5-8,6-ის ფარგლებშია.

ჩატარებული გამოკვლევებიდან გამომდინარე, მიკროზონის ტერიტორიაზე წარმოდგენილი ნიადაგების აგრომახასიათებლები შესაძლებლობას იძლევა ღვინო ახაშენის ხარისხიანი მასალის წარმოებისათვის.

ადამიანური ფაქტორი. ცნობილია, რომ საქართველოს ღვინის საწარმოებს 1940-იან წლებამდე არ გააჩნდათ არც ტექნოლოგიური და არც ტექნიკური შესაძლებლობები სტაბილური ნახევრად ტკბილი ღვინოების დასამზადებლად.

1942 წლის 3 სექტემბერს ქ. თბილისში ჩატარდა მეღვინეობის საწარმოთა, სამეცნიერო დაწესებულებათა, აგრეთვე, საქართველოში ევაკუაციაში მყოფი მეცნიერებისა და მეღვინეების (პროფესორები: მ. ა. გერასიმოვი, ა. ა. ეგოროვი, ნ. ფ. საენკო და სხვ.) წარმომადგენელთა თათბირი, რომელზედაც დაევალიათ მათ შეემუშავენინათ ღონისძიებები, რომლებიც უზრუნველყოფდა ნახევრად ტკბილი, და არამარტო ნახევრად ტკბილი, ღვინოების წარმოების თანამედროვე ტექნოლოგიების შემუშავებასა და დანერგვას.

ამ თათბირზე დასახული ღონისძიებების რეალიზაცია დაევალა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სოფლის მეურნეობის განყოფილებას, რომელმაც ბრწყინვალედ გაართვა თავი

დავალეხას აშენდა თანამედროვე ტექნოლოგიებითა და ტექნიკით აღჭურვილი ახალი ქარხნები სხვადასხვა მიკროზონაში, მათ შორის, სოფელ ზეგანში.

ბუნებრივად ნახევრად ტკბილი ღვინო „ახაშენი“ შექმნილია „სამტრესტის“ წამყვანი სპეციალისტების მიერ და გამოდის 1958 წლიდან. „ახაშენს“ სხვადასხვა საერთაშორისო კონკურსებსა და გამოფენებზე 1990 წლამდე მიღებული აქვს 11 მედალი, მათ შორის, 6 ოქროს და 5 ვერცხლის მედალი. ახაშენის მიკროზონის გეოგრაფიული მდებარეობა, რეგიონისთვის დამახასიათებელი კლიმატი: ზომიერად თბილი ზამთარი და ცხელი ზაფხული, ატმოსფერული ნალექების ზომიერი რაოდენობა, ნიადაგების მრავალფეროვნება, საფერავის და/ან საფერავი ბუდეშურისებურის ვაზის ჯიშის განსაკუთრებული მახასიათებლები და მევენახეობა-მეღვინეობის ადგილობრივი, მრავალსაუკუნოვანი ტრადიცია განაპირობებს ღვინო „ახაშენის“ განუმეორებელ, მხოლოდ ამ ღვინისათვის დამახასიათებელ ორგანოლექტიკურ თვისებებს.

11. ეტიკეტირების განსაკუთრებული წესები დასახელება „ახაშენი“ და აღნიშვნა „დაცული ადგილწარმოშობის დასახელების ღვინო“ ეტიკეტზე, შეფუთვაზე, ასევე, ღვინის თანმხლებ დოკუმენტებში და სარეკლამო მასალებში უცხო ენებზე დაიტანება შემდეგნაირად:

ლათინური
შრიფტით – **AKHASHENI** Protected Designation of Origin ან/და PDO
რუსული შრიფტით – **АХАШЕНИ** Защищённое наименование места происхождения

12. აღრიცხვა და შეტყობინება

„ახაშენის“ წარმოების და შენახვის ტექნოლოგიური პროცესების აღრიცხვა და შეტყობინება ხორციელდება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესის შესაბამისად.

13. ძირითადი საკონტროლო წერტილები

დაცული ადგილწარმოშობის დასახელების ღვინო „ახაშენის“ წარმოების პროცესის გაკონტროლების დროს მწარმოებელმა სსიპ – ღვინის ეროვნულ სააგენტოს უნდა დაუდასტუროს შემდეგი პარამეტრების შესაბამისობა:

ძირითადი საკონტროლო პუნქტები	შეფასების მეთოდები
ვენახის ადგილმდებარეობა	საკადასტრო რუკა, შემოწმება ადგილზე
ფართობი	ვენახის აღრიცხვის ჟურნალი, კადასტრი
ვაზის ჯიში	ვენახის აღრიცხვის ჟურნალი, შემოწმება ადგილზე
კულტივირების მეთოდები	აგროტექნიკურ ღონისძიებათა რეგისტრაციის ჟურნალი, წამლობის ჟურნალი. შემოწმება ადგილზე

მოსავლის აღება და ტრანსპორტირება	რთველის ჟურნალი
ყურძნის საჰექტრო მოსავალი	რთველის ჟურნალი
ყურძნის მთლიანი მოსავალი	რთველის ჟურნალი
ყურძნის გადამუშავება და ღვინის დამზადება	ყურძნის მიღების ჟურნალი, ყურძნის გადამუშავების ჟურნალი, პროდუქციის ბრუნვის აღრიცხვის ჟურნალი, ლაბორატორიული ანალიზების ჟურნალები, შეტყობინებები, შემოწმება ადგილზე
ღვინის ჩამოსხმის, შეფუთვის და შენახვის ადგილი და პირობები	ჩამოსხმის ჟურნალი, მზა ნაწარმის საწყობში პროდუქციის მოძრაობის ჟურნალი, ლაბორატორიული ანალიზების ჟურნალები
ღვინის ფიზიკო-ქიმიური მახასიათებლები	ლაბორატორიული ანალიზების ჟურნალები
ღვინის წარმოების პროცესში, ჩამოსხმამდე და ჩამოსხმის შემდეგ	
ღვინის ორგანოლექტიკური მახასიათებლები	სადეგუსტაციო კომისიის ოქმები
მიკველევალობა	ტექნოლოგიური და ლაბორატორიული ჩანაწერები

14. წარმოების მაკონტროლებელი ორგანო

წარმოების სპეციფიკაციის დაცვასა და ადგილწარმოშობის დასახელების მართებულად გამოყენებაზე სახელმწიფო კონტროლს ახორციელებს სსიპ – ღვინის ეროვნული სააგენტო საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესის შესაბამისად.

